

*Руденко М. Ю.,**кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри мовознавства та європейських мов
факультету соціальної та мовної комунікації**Горлівського інституту іноземних мов
ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет»
<https://orcid.org/0000-0002-6587-3860>*

МОЛОДІЖНИЙ СОЦІОЛЕКТ: ОСОБЛИВОСТІ ТА РИСИ ГРУПОВОГО ХАРАКТЕРУ

Анотація. Статтю присвячено розгляду питання групового характеру молодіжного соціолекту, відповідних особливостей та рис. Актуальність і важливість дослідження обумовлена можливостями, які відкриваються під час вивчення наукових джерел різних мов для глибокого розуміння проблеми, що розглядається; дефіцитом наукової літератури про груповий характер молодіжних соціолектів та відсутністю сталих поглядів на це питання. Наукова новизна статті полягає в тому, що розглянуто й узагальнено погляди й висновки широкого кола мовознавців різних наукових шкіл, еволюційний розвиток, особливості, характерні риси групової молодіжної мови на протязі значного періоду часу. Під час розробки статті використовувалися методи: описовий, актуалістичний, лінгвістичного спостереження, узагальнення, інтерпретації та класифікації, порівняльний. Питання групового характеру молодіжного соціолекту досліджується як українськими авторами, так і іноземцями. Груповий молодіжний соціолект відмічається здавна в різних мовах і країнах: Великій Британії, Сполучених Штатах Америки, Франції, Німеччині, Польщі, Україні. З середини XX ст. помітною тенденцією є утворення різних молодіжних рухів, об'єднань на ґрунті музики, моди, протиставлення суспільству тощо. Молодь завжди була і є новатором у сфері мови. Вона формує нову лексику, удосконалює сам процес спілкування. Власна мова допомагає молоді підкреслити особливий статус, відокремитися від суспільства, батьків та вчителів, служить для самоідентифікації з певною соціальною групою. Юнаки та дівчата прагнуть до створення молодіжних субкультур, як соціальних просторів, де є можливість проявити себе, спілкуватися на особливій мові. Ця мова створюється на основі молодіжних інтересів, таких як музика, відпочинок, кулінарія та ін. (рокери, панки, готи, металісти, репери, кейпопери, кейтери), стиль (стиляги, емо), погляди (хіпі, панки, антифашисти, толкієністи, сатаністи) або хобі (спортсмени, байкери, отаку, квадробери). Незважаючи на диференціацію сленгу, наприкінці XX – початку XXI ст. сленг поступово втрачає свою групову приналежність. У молодіжній мові спостерігається певний рух від групових жаргонів до єдиної молодіжної мови. Указане свідчить про розмитість меж молодіжного сленгу. Примітно, що незважаючи на зазначене, ряд авторів і в теперішні часи додержується думки щодо тенденції молодіжної мови до штучності та таємності. Молодіжна субмова не є гомогенною субстанцією і включає в себе загальномолодіжний сленг та спеціальні молодіжні жаргони. Між ними існує постійна взаємодія, обмін лексичним матеріалом. Стаття буде корисною науковцям та зацікавленим особам тим, що

в ній представлено погляди авторитетних авторів минулого і сучасних на проблему на матеріалі багатьох мов. Мета дослідження щодо аналізу, узагальнення та висвітлення питання процесу еволюційного розвитку, особливостей та рис групового характеру молодіжного соціолекту досягнута.

Ключові слова: молодіжна субкультура, групова ідентичність, молодіжний сленг, співтовариство, спеціальна мова, соціальний діалект, жаргон.

Постановка проблеми. Молодіжний соціолект існує не одну сотню років, має привабливу й багату історію, відзначається вагомими можливостями в плані збагачення мови. Своїм прагненням до неповторності та емоційності молодіжна мова привертає увагу лінгвістів багатьох країн.

Одна з характерних рис молодіжної мови, що відзначається здавна, її груповий характер. Візьмемо сленг (зокрема й молодіжний). На його групову приналежність указували свого часу Дж. К. Хоттен [1, р. 60–87], Г. Бауман (1887) [2, р. XXX–CXIV], Ч. Анандейл [3, р. 637], Скорочений Оксфордський Словник англійської мови [4, р. 1911], Е. Партрідж [5, р. 148–272; 6, р. 165–168, 308, 310] тощо. У даний час сленг є не тільки словниковим запасом (слів, висловів, мовних традицій) неформального реєстру, табульованим в офіційному мовленні, а й ексклюзивною мовою певних співтовариств, насамперед молодіжних, які прагнуть встановити групову ідентичність і створити власну спеціальну мову.

Аналіз показує, що молоді люди використовують мову певної групи з різних причин: щоб бути креативними, вписатися в групу однолітків, проявити снобізм, уникнути цькування з боку однолітків тощо [7, р. 77].

Ми досліджуємо зазначену тему не випадково, бо молодіжна мова містить у собі невичерпний потенціал творчості, лінгвістичних новацій. Через розуміння тенденцій, що відбуваються в мові юнаків та дівчат, легше зрозуміти й осягнути зміни, які мають місце в мові взагалі й соціальних діалектах зокрема.

Актуальність питання з вивчення групового характеру молодіжної мови обумовлена наступними факторами: 1) можливостями, що відкриваються під час вивчення наукових джерел різних мов, для глибокого розуміння проблеми; 2) дефіцитом наукової літератури про груповий характер молодіжних соціолектів та відсутністю сталих поглядів на це питання; 3) перспективами подальших наукових досліджень з питань соціальних діалектів, що відкриваються.

Наскільки нам відомо, в Україні бракує наукових досліджень, присвячених вивченню особливостей та рис групового характеру молодіжної мови на протязі кількох століть. Робота буде корисна науковцям та зацікавленим особам тим, що в ній представлено погляди авторитетних авторів, які дослідили груповий характер молодіжних соціолектів на лексичному та фразеологічному матеріалі багатьох мов.

Наукова новизна статті полягає в тому, що розглянуто й узагальнено погляди й висновки широкого кола мовознавців різних наукових шкіл, еволюційний розвиток, особливості, характерні риси групової молодіжної мови на протязі значного періоду часу.

Матеріали дослідження складають положення наукових праць (монографій, наукових статей, словників, навчальних посібників, дисертаційних досліджень) авторів різних часів на базі багатьох мов, що присвячені вивченню молодіжних соціальних діалектів узагалі й питання їх групового характеру.

Поставлені в роботі завдання розкрито за допомогою методів: описового (взято за основу вивчення), актуалістичного, лінгвістичного спостереження, узагальнення, інтерпретації та класифікації, порівняльного.

Вивчення поглядів авторів на груповий характер сучасної молодіжної мови та минулих часів цікаво не тільки з лінгвістичної, але й з соціолінгвістичної точки зору, бо дозволяє краще представити собі картину студентського, школярського, семінарського, підліткового, узагалі молодіжного життя на різних етапах, більше взнати про інтереси, побут і культуру молоді.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вивчення та аналіз наукової літератури, в якій розглядаються актуальні проблеми існування і розвитку групового характеру молодіжної мови, свідчать про те, що це питання не є в пріоритеті сучасних українських дослідників. Зазначена обставина, звичайно, ускладнює підбір літератури за темою статті. Проте, така література існує. Ми використовували, крім українських авторів, праці багатьох іноземних науковців. Інтерес, на наш погляд, представляють наступні дослідження.

Хойруніса Д. і співавтори в статті «"Повідомлення в плящі" відкриття фанілекту у фандомі Тейлор Свіфт» [8] дослідили особливості мови індонезійської молодіжної фанатської спільноти (фанілект) у соціальній мережі ТікТок, проаналізували різні форми і функції цього соціолекту в цифровій сфері. Фанілект – спеціалізована форма мови, слугує інструментом для побудови та вираження соціальної ідентичності в межах фан-групи. Зокрема, автори дослідили характерні особливості і риси групової молодіжної мови. Ця мова (жаргон) складається з конкретних термінів і фраз, що використовуються лише всередині фанатської спільноти і часто не зрозумілі іншим. Зазначений молодіжний жаргон сприяє формуванню ідентичності, допомагає фанатам проявляти себе як частину спільноти, посилює зв'язок у групі завдяки використанню спільних лінгвістичних символів та посилянню (самобутніх мовних кодів). Отже, спільнота фанатів має свою власну мову, яка відрізняє «своїх» від «чужих». Фанілект служить ефективною формою самовираження, та сприяє почуттю спільноти, тим самим зміцнюючи колективну ідентичність групи. Спілкуючись переважно на жаргоні, члени групи активно використовують на письмі також нетрадиційні символи: скорочення, цифри, емодзі, Інтернет-меми, різні не типові символи (подвоєння літер, лінії, стрілки, плями тощо).

Цікавий погляд на розуміння групового характеру молодіжної мови знаходимо в передмові С. Б. Флекснера до «Словника американського сленгу» [9, р. vi–xv]. Автор перелічує і характеризує субгрупи, що є носіями сленгу. Серед них багато молодіжних: старшокласники, тінейджери, студенти коледжу, фанати спортивні, фанати джазу, наркомани, бродяги, футболісти, музиканти. Для них сленг є основним засобом спілкування. Субгрупи бувають великі (підлітки, школярі) й малі (злочинці, бродяги). Будь-яка культурна підгрупа розвиває свій власний жаргон, який згодом може стати загальним сленгом. Жаргон деяких підгруп яскравий, інших – тьмянний. У суспільстві, де мало субгруп, сленг слабо розвивається. Американці вірять у командну роботу, тому їхня прихильність спрямована на соціальні групи (підгрупи). Ця постійно мінлива «приналежність» до групи сприяє просуванню та поширенню сленгу. Пристрасть американців до частої зміни місця проживання, подорожей служить поширенню регіональних та групових сленгізмів, доки вони не стають загальним сленгом. Найстійкіші сленгізми закріплюються в групі, сприяють престижу користувачів, доводять належність та статус у групі. У зв'язку з тим, що молоді люди часто одночасно належать до кількох підгруп, їхня мова насичена яскравими та численними сленгізмами.

У монографії Дж. Коулман «Життя сленгу» [10] розкрито сленг, що використовується у всьому англomовному світі. Авторка аналізує численні молодіжні групи, які є носіями сленгу: військових, в'язнів, підлітків, вуличних ватаг, школярів, студентів коледжу, хакерів, геймерів. Сленг допомагає молодим людям стати членом групи, відчувати почуття групової ідентичності, сприяє зміцненню групи. У військовому молодіжному сленгу яскраво проявляється творчий характер групи, гумор, почуття групової ідентичності, солідарності. Груповий сленг особливо проявляється серед в'язнів, зокрема молодих – тюремний сленг. Цьому сприяють умови в'язниці. Ті, хто не знає тюремний груповий сленг, втрачає свій статус. Груповий сленг дуже поширений у школі, коледжі. Він передається від покоління до покоління. Свій груповий сленг створюють підлітки. З середини ХХ ст. утворюються і ширяться міжнародні молодіжні рухи: хіпі, панків, бітників, рокерів, скінхедів, емо, готів. З кінця ХХ ст. груповий сленг почав долати географічні бар'єри. Цьому сприяє поява Інтернету, соціальних мереж, певних сайтів, блогів. Особливий сленг належить хакерам і геймерам. Він активно розвивається з кінця ХХ ст. Тут особливо важливий груповий характер сленгу, бо користувачі розуміють лише один одного, інших відкидають. Сленг найкраще розвивається там, де групова ідентичність сильніша або, принаймні, більш переконлива, ніж зовнішні зв'язки. Ідеальні умови для сленгу, зокрема, почуття групової ідентичності, мовна варіація всередині групи.

Столярчук О. В. у своєму дисертаційному дослідженні «Молодіжний сленг: функціональний, лексико-семантичний та структурний аспекти» [11] значну увагу приділяє аналізу питання молодіжних субкультур як певних соціальних просторів, що створюють для людей, рівних за віком, соціальним статусом, родом занять і т. ін. умови для самореалізації та виконання своїх соціальних ролей, а з іншого – виробленню власної специфічної мови на базі рідної. При цьому зазначається, що субкультури не є абсолютно замкненими, ізольованими утвореннями. Це призводить до того, що й субкультурні сленгові

мови не є «закритими», використовуваними і зрозумілими лише вузькому колу людей, вони входять до конкретної культури, проникають і взаємодіють з так званою літературною мовою, або збагачуючи, або засмічуючи останню. Молодіжний сленг складається із загальномолодіжного сленгу та спеціалізованих сленгів, тому що його вживають різні соціально-вікові групи молоді. Авторка розділяє спеціалізовані молодіжні сленги на шкільний, студентський сленги, сленги музичних, спортивних й арт-субкультури та Інтернет-спільнот.

Заслужують на увагу також дослідження О. І. Кравець [12], Л. О. Ставицької [13], Дж. Паулі [14], Е. Ксега та Дж. Чифеку [7]. Серед наведених наукових праць виділяються за якістю та глибиною висвітлення проблеми дослідження О. В. Столярчук [11], С. Б. Флекснера [9]. Наша стаття спрямована на те, щоб розширити знання про груповий характер молодіжної мови через висвітлення питання в історичному аспекті, розуміння природи та особливостей досліджуваного явища.

Мета статті полягала в аналізі, узагальненні та висвітленні питання процесу еволюційного розвитку, особливостей та рис групового характеру молодіжного соціолекту.

Виклад основного матеріалу

1. Групова молодіжна мова в історичному ракурсі. Мова є найважливішою формою спілкування між людьми. Суспільство звичайно складається з багатьох різних соціальних груп, кожна з яких через неоднорідний характер використовує мову по-своєму [15, р. 178].

У XVIII ст. в Англії зареєстрований груповий сленг – підлітків, школярів, студентів тощо [5]. Багато прикладів групового молодіжного сленгу зустрічаємо в словнику Ф. Гроуза [16], зокрема солдатів, моряків, університетського (в основному Оксфорда та Кембриджу). Приклади солдатського та військово-морського групового сленгу зі словника Ф. Гроуза: *parish soldier* «парафіяльний солдат, міліціонер»; *rag fair* «перевірка білизни та предметів першої необхідності у солдатів»; *used up* «використаний, убитий»; *heads* «туалет на морському судні». Г. Паркер у 1789 р. [17] опублікував “Life's Painter of Variegated Characters in Public and Private Life”. У цій праці автор, зокрема, описує мову дітей, які в спілкуванні використовують багато сленгізмів.

У XIX ст. у Великій Британії молодіжний сленг поширюється, користувачами є в основному чітко визначені групи: студенти університетів, учні шкіл, спортсмени, учасники спортивних ігор, заможні молоді люди, моряки й солдати [6; 10].

Багату історію має груповий молодіжний сленг США. Дж. Коулман [10, р. 61] фіксує сленг американського коледжу, починаючи з 1823 р. Лінгвісти Дж. Б. Грінаф і Дж. Л. Кіттрідж [18] виділяють наявність наприкінці XIX – початку XX ст. особливої лексики в представників різних груп, співтовариств, зокрема школярів, студентів, спортсменів, називаючи цю лексику жаргоном. Помітне місце займає культура міських ватаг. Своєрідність цих груп виражається як бешкетуванням, так і своєю мовою, яка насичена груповим сленгом. Він дуже подібний до бандитського, поширюється серед пересічних громадян [10, р. 66–67].

У словнику “Trésor de la langue française. Dictionnaire de la langue du XIXe et du XXe siècle (1789–1960)” [19, р. 50] наведено таке визначення: арго – «будь-який умовний знак, учинок або манера поведінки, що служать для таємного спілкування між членами групи». Це визначення дає розуміння факту існу-

вання в XIX ст. у Франції молодіжного арго. Воно створюється всередині групи (соціальної, професійної), дозволяє індивіду проявити свою приналежність до групи, на відміну більшості інших людей. Яскравим прикладом є паризьке молодіжне арго, а також арго навчальних закладів [19, р. 48]. Груповий характер має арго інтелектуальної еліти у Франції наприкінці XIX ст., під якою мається на увазі освічена молодь: «Відомі арго освічених людей: художників, науковців, студентів» [20, р. 82]. Лексеми, які вийшли за межі певного замкнутого кола осіб і використовуються незалежно від будь-якої приналежності до соціальної групи, уходять до складу, так званого «загального арго». На початку XX ст. свій жаргон існує практично у всіх великих закритих навчальних закладах Франції.

У німецькій мові здавна відомі спеціальні мови (жаргони) молоді, школярів, студентів. Звертає на себе увагу базельська студентська мова (мова студентів Базельського університету у XIX ст.), яка увібрала в себе всю різноманітність німецького жаргону молодих людей з інших університетів, усе, що було накопичено за попередні століття [21, s. 3; 22, s. XVII–XXVIII]. З початку XX ст. німецький студентський жаргон виходить за межі університетів, коло його носіїв розширюється. «Своєю» мовою вже користуються гімназисти, школярі, учні реальних училищ та ін., вона проникає в розмовну літературну мову. По суті, це вже єдиний молодіжний жаргон. У 80-ті рр. XX ст., коли спостерігався песимізм німецької молоді, зв'язаний з різними кризами (енергетичною, спадом виробництва тощо), у словнику німецької молоді було багато слів, які відображали різні групи молоді. Це свідчить про неоднорідність молоді, різноманітність почуттів, емоцій, найчастіше негативних [23].

Цікавим і самобутнім явищем є галицька учнівська говірка другої половини XIX – першого десятиліття XX ст. Тут шкільна молодь виступає як окрема соціальна група, що дихає власною атмосферою в шкільному житті та серед друзів, сповнена імпульсу, сили, гумору, широкого діапазону настроїв і почуттів, зрештою, перетину різноманітних нахилів та побічних впливів. Це життя, багате своєю діяльністю, також виражається в особливому груповому діалекті. Для нього характерні, насамперед, стислість та лаконічність висловлювання [14, s. 61].

В Україні груповий характер бурсацько-семинарського жаргону обумовлений досить ізольованим характером життєдіяльності бурсаків. «Гострий внутрішній режим, інтернатське відособлення вихованців по бурсах XVII – XIX ст. мусили спричинитися до витворення почуття групової відрубності, яке в дальшому несе з собою й деякі словниково-стилістичні особливості, притаманні лиш членам таких спільнот...» [24, с. 4–5]. Свідок і учасник бурсацько-семинарського буття К. Широцький (1904–1906) також фіксує в Україні бурсацько-семинарський жаргон. Відзначає, що подібні діалекти складаються не зразу, а довго і влучно вибирають в себе дух того осередку, серед якого народжуються і через те власне вони стають чужими для людей далеких і сторонніх тому осередкові [25, с. 175]. На початку XX ст. зафіксовано молодіжні жаргони: гімназичний, училищний, інститутський, безпритульних тощо. У цей період, на відміну від XIX ст., спостерігається тенденція до виходу молодіжних жаргонів за рамки соціальних груп, що їх породили. Носіями молодіжного жаргону є вже не лише учні різних навчальних закладів, а й фабрично-заводська молодь. Ця нова молодіжна мова більш відкрита, готова до сприйняття всього незвичайного. У 20-ті рр. XX ст. спостерігається актив-

ний вплив на мовлення учнів, фабрично-заводської молоді злочинського жаргону. Багато в чому це відбувається через безпритульних.

З середини XX ст. помітною тенденцією є утворення різних молодіжних рухів. Частиною міжнародного руху вважали себе хіпі, які чинили опір законам суспільства. З 1950-х рр. підлітки багатьох країн самовиражаються і гуртуються в різні об'єднання на ґрунті музики, моди тощо (рокери, моди, панки, глем-рокери, нові романтики, скінхеди, готи, емо, гангстери та ін.). Деякі підлітки ідентифікують себе, посилаючись на улюблену телевізійну програму чи спортивну команду, бажану соціальну діяльність чи наркотики, або на участь у певному виді спорту: особливо серфінгу чи скейтбордингу. З появою Інтернету стало можливим повністю ізолюватися географічно і соціально, але все ж таки відчувати себе частиною спільноти однодумців. У мережі, в межах якоїсь групи, молодіжний сленг розвивається так само впевнено, як і при фізичній близькості [10, р. 65].

Одночасно з поширенням різних молодіжних рухів та об'єднань, з середини XX ст. інтереси молодіжних груп долають географічні кордони, стосунки між молоддю різних країн стають більш глибокими. Всесвітньо відомі співаки та групи (Біллі Хейлі, Елвіс Преслі, «Бітлз») під час виступів звертаються до підлітків усього англomовного світу і поширюють сленг, використовуючи, наприклад, такі слова, як *gear* «приводити в рух, включати», *rock and roll* [тип музики], *see you later, alligator* «побачимося пізніше, алігатор; до побачення», *grotty* «огидний». Загальні інтереси підживлюються почуттям духовної єдності, хоча прямий зв'язок не був легко доступним [10, р. 65].

2. Розуміння природи та особливостей групового характеру молодіжного соціолекту.

2.1. Поняття і розуміння групового характеру молодіжного соціолекту. Молодь завжди була і є новатором у сфері мови. Вона формує нову лексику, удосконалює сам процес спілкування. Власна мова допомагає молоді підкреслити особливий статус, відокремитися від суспільства, батьків та вчителів і нерідко служить для самоідентифікації з певною соціальною групою (друзі, приятелі) [26, р. 8]. Візьмемо жаргонізми в мові школяра, чим вони викликані? Зазначені лексеми свідчать про прагнення до солідаризації з представниками тієї чи іншої молодіжної групи та є лінгвістичною формою протесту проти тиску з боку вчителів та батьків.

Молодіжний жаргон у сучасних умовах, перш за все, відзначається специфічною лексикою, яка виникає і існує в силу установки на інтимний, фамільярно знижений стиль мовлення за соціально-мовленнєвої спільності тієї чи іншої групи носіїв. На думку М. Ugot [27, р. 232], певні ділянки сленгу часто пов'язані з будь-якою соціальною групою, і, отже, можна говорити про підлітковий сленг, шкільний сленг, злочинний (кримінальний) сленг, сленг наркотичної культури тощо. У цьому плані сленг є свого роду жаргоном, і його використання служить ознакою членства і солідарності у цій соціальній групі. Використовувати застарілий сленг або недоречно використовувати поточний сленг – це бути безнадійно «застарілим» і бути виключеним із групи.

Приналежність до групи відмічає багато лінгвістів. Жаргон властивий будь-якій одній особливій специфічній групі населення – секті, соціальному класу, угрупованню, що об'єднує людей одного віку, які мають спільні

інтереси, вважає С. Б. Флекснер [9, р. vii–ix]. І. Г. Матвіяс [28, с. 13] зазначає, що сленг виникає переважно серед молодих людей, які знаходяться в певному середовищі (учні, студенти, спортсмени тощо). Р. Ірма та співавтори [29, р. 3] наголошують, що індонезійські підлітки, які розділяють ідеї та погляди своєї групи, використовують сленг групи як спосіб відрізнити своїх від інших. На думку Д. Сапутри та співавторів [30, р. 21–24, 34–35], покоління тисячолітніх використовує груповий сленг, щоб показати себе членами об'єднання, яке відрізняється від інших, приховати зміст розмови від сторонніх, закріпити себе в групі, зробити мову ексклюзивною, дружбу між однодумцями більш тісною. Указані молоді люди легко створюють свою унікальну мову. Особливо це проявляється в епоху Інтернету, де кожен має змогу самовизначитися в соціальних мережах.

Молодь часто використовує сленг для того, щоб долучитися до спілкування своїх однолітків, а також виключити з нього людей, які не належать до молодіжного кола. Групові ідентифікація та групове членство виявляються надзвичайно важливими для молоді. Приймаючи когось у своє коло спілкування, молодь надає довіру та підвищує соціальний статус нового члена групи. Відкидання та комунікативна ізоляція, з іншого боку, для більшості молодих людей виявляються найсуворішим покаранням. У процесі входження до молодіжної групи важливу роль відіграє комунікативне пристосування.

Складність визначення сутності та основних рис групового характеру молодіжної мови криється в гетерогенності самого об'єкта опису. Неоднорідність молодіжної мови пов'язана насамперед із неоднорідністю її соціальної бази. Носіями молодіжного жаргону є члени різних соціальних груп, об'єднаних за віком та рядом інших соціальних ознак, наприклад, приналежності до певної професії, навчання в певному навчальному закладі, наявності певного захоплення тощо, тому сам молодіжний жаргон поділяється на піджаргони в залежності від диференціації його соціальної бази.

З часом лінгвісти намагаються обґрунтувати природу групового характеру соціальних діалектів, зокрема молодіжних. Уже наприкінці XIX – початку XX ст. багато мовознавців жаргон розуміють переважно як мову окремої соціальної групи. Американські лінгвісти Дж. Б. Грінаф і Дж. Л. Кіттрідж [18] вважають, що будь-яке обмежене коло (навіть якщо воно дуже обмежене), об'єднане загальними інтересами, обов'язково формує свій «класичний діалект», такий як у школярів, студентів, матросів, мандруючих моряків, державних службовців (це може бути як жаргон, так і сленг). Подібним молодіжним групам притаманні «емоційна надмірність», максималізм, своє уявлення щодо життєвих цінностей, норми поведінки, свій особливий стиль і манери (зовнішній вигляд, одяг, жести), почуття солідарності і «групового духу». Сленг – і символ належності до цієї соціальної групи, і показник її своєрідного мовного існування, і лінгвістичний прояв субкультури. А самі сленгізми є відображенням ціннісної орієнтації групи.

Сленг певної групи породжується соціально-психологічною спільністю його носіїв, яким властива певна норма поведінки, свій стиль, манери, одяг тощо. Таким чином, сленг виступає в ролі соціального маркера. Що стосується саме молодіжного сленгу, то це відбувається в силу загостреного сприйняття молоддю відтінків психологічної та соціальної ситуації.

2.2. Сленг молодіжних субкультур. Молодь прагне до створення молодіжних субкультур, як соціальних просторів,

на яких збираються юнаки та дівчата рівні за віком, статусом, соціальним станом, родом занять тощо; де молоді люди мають можливість проявити себе та відпрацювати соціальні ролі. У той же час їхня мета, виробити свою власну мову, що відображає побут, ставлення до життя однодумців.

Молодіжна мова постійно розвивається завдяки наявності великої кількості молодіжних субкультур, які створюються на основі їхніх інтересів, таких як музика, відпочинок, кулінарія та ін. (рокери, панки, готи, металісти, репери, кейпопери, кейтери), стиль (стиляги, емо), погляди (хіпі, панки, антифашисти, толкієністи, сатаністи) або хобі (спортсмени, байкери, отаку, квадробери). Є як неформальні молодіжні рухи, співтовариства, так і офіційні, традиційні (професійні, навчальні, громадські), такі як студентські, шкільні, молодих робітників, службовців, волонтерські, спортивні тощо. Загалом, кожна окремо взята неформальна субкультура недовговічна. Разом з тим, нові субкультурні утворення, що виникають, обов'язково повторюють ряд рис субкультур, які існували раніше. Деякі із субкультур (насамперед неформальні) змагаються між собою. У цьому суперництві народжується новий спосіб життя, нові форми мови. Відомі такі різновиди групового молодіжного сленгу: студентський, шкільний, підлітковий, фанатів, байкерів, користувачів мобільними телефонами, пісенний, гравців, безхатніх, хакерів, геймерів, представників ЛГБТ, наркоманів, іммігрантів тощо.

На думку М. Марплза [31, р. 48–49], кожне замкнуте співтовариство або однорідна група людей схильні до того, щоб мати свою особливу мову, жаргон. З цього випливає, наприклад, що будь-який університет є ідеальне місце для створення і розвитку спеціального сленгу. Інтереси, уявлення, захоплення, заботи, життєва філософія – все це відбивається в студентському сленгу. Даний сленг є в багатьох мовах, особливо в тих країнах, де є старовинні університетські громади і особливі «університетські» міста, наприклад, у Німеччині і Великобританії. Окремою соціальною групою, звичайно, є шкільна молодь, що дихає власною атмосферою шкільного та соціального життя, сповненого імпульсу, енергії, гумору, багатого діапазону настроїв та почуттів, і, нарешті, перетином різних тенденцій та побічних впливів. Це життя, багате своєю активністю, також виражається в особливому діалекті [32, s. 76].

Різні вікові групи мають відмітну сленгову лексику, по-своєму кодуючи нею ті ж самі значення. Кожна з груп чи субкультур має, через інтереси, життєву позицію, моду, манеру поведінки, що відрізняє її від інших, свій жаргон з характерним для неї арготичним ядром. Це, по суті, «професійна» термінологія, яка створюється з практичної необхідності. Найбільш розробленим нині є словник комп'ютерного сленгу. У той же час, різні субкультури мають свій комп'ютерний жаргон: хакерів, геймерів, фанатів, байкерів та ін.

Незвичайний та цікавий сленг створюється молодими людьми під час спілкування в певних групах, спільнотах в Інтернеті. Він виступає як емблема приналежності до цієї групи, спільноти. В Індонезії широко відома спільнота, створена на популярному гумористичному сайті 1sak.com. Цей сайт активно відвідується молодими людьми. Тут індонезійські та англійські сленгові вирази зустрічаються в різних формах, значеннях та функціях [33, р. 120]. У глобалізованих молодіжних онлайн-спільнотах гумор відіграє ключову роль для зближення членів групи за певним типом їх ідентичності (вікової,

національної, соціальної, гендерної тощо) [34, р. 97].

Члени молодіжних фанатських об'єднань в Індонезії використовують у спілкуванні самотні мовні коди, відомі як фанілекти (fanilects), що відображають суть фан-культури в її найвиразнішій формі. Використання вказаного сленгу певною мірою вимушено, бо в країні дуже багато різних мов. Ця власна мова спільноти фанатів відрізняє «своїх» від «чужих». Вона породжує відчуття товариства серед членів, встановлюючи чіткий поділ на тих, хто дуже залучений і менш. Використання «fanilects» не лише полегшує ідентифікацію між фанатами, але й посилює зв'язок у спільноті завдяки використанню спільних лінгвістичних символів та посилань [8, с. 154–155].

Отже, щоб спілкуватися з групою однолітків, потрібна спільна мова. Невелика соціальна мережа формує свою мовленнєву спільноту, наприклад, студентів. Ці невеликі мережі – групи студентів, які регулярно спілкуються – створюють послідовні лінгвістичні патерни, розмовляють подібно. Як приклад, албанські студенти формують свої підгрупи за віком, досвідом, солідарністю, статусом, цінностями, культурними практиками та практиками поколіннєвого спілкування, ізольованими від інших носіїв мови [7, с. 71].

Цікавим співтовариством виглядає покоління Z. Воно відзначається своєю цифровою вільністю та постійним зв'язком, використовує особливий лінгвістичний стиль у соціальних платформах, зокрема в Instagram. Цей стиль включає часте використання сленгу, скорочень та інноваційних орфографій, поєднуючи візуальну та текстову комунікацію. Ці лінгвістичні рішення вбудовані в культурний та соціальний контексти цього покоління, слугуючи маркерами ідентичності, солідарності та приналежності до групи. Знайомство зазначеного покоління з цифровими технологіями та їхнє використання платформ соціальних мереж сформували власні мовні моделі, що призвело до появи унікальних мовних виразів та сленгу, які відображають досвід та погляди як цифрових носіїв [35, с. 589, 593–594].

На мовному рівні приналежність до групи означає участь молодої людини в створенні групової мови, оригінального набору слів, незвичайних порівнянь та влучних виразів; постійне вдосконалення, дотримання мовних норм групи, що веде до швидкого поширення нових слів.

2.3. Нові тенденції в розвитку групової молодіжної мови. Наприкінці XX – початку XXI ст. виявляються нові тенденції в розвитку групового молодіжного сленгу. З одного боку, у різних країнах студенти, підлітки, спільноти музикантів, ЛГБТ, скейтбордистів, наркоманів, злочинців мають свій унікальний жаргон, насамперед використовуючи його в групових чатах, соціальних мережах щоб відгородитися від сторонніх. У той же час, ознакою сьогодення стала взаємодія різних груп, поширення сленгових слів за межі групи. Особливо це притаманно групам певної спрямованості (футбольні уболівальники, байкери, музичні фанати) [36, h. 193].

На думку деяких сучасних лінгвістів, незважаючи на диференціацію сленгу, наприкінці XX – початку XXI ст. сленг поступово втрачає свою групову приналежність. У молодіжній мові спостерігається рух від окремих молодіжних жаргонів до єдиної молодіжної мови. Підлітки з різних країн, завдяки процесам глобалізації, Інтернету, почуваються частинкою суспільства однодумців. Молодіжні підгрупи вже не так чітко вирізняються зі своїм сленгом [37, с. 132]. Указане свідчить про розмитість

меж молодіжного сленгу. Н. В. Третяк [38, с. 50] вважає, що якщо до 80-х рр. XX ст. жаргон трактують переважно як мову окремої соціальної групи, то в сучасному трактуванні – це соціальний різновид мовлення, що існує через настанову на фамільярно-знижений стиль мовлення в межах соціально-мовленнєвої спільноти, яка характеризується відносно одним віком і повсякденним побутовим спілкуванням. За свідченням П. Грабового і Ю. Мосенкіса [39, с. 28], в Україні наприкінці XX ст. сленг перетворився з протестної риси окремих соціальних груп на винятково поширене універсальне, «тотальне» явище масової культури.

Отже, молодіжні субкультури не є абсолютно замкненими ізольованими утвореннями, і мова їх не є закритою, використовуюваною і зрозумілою лише вузькому колу людей. Значна кількість сленгових слів та виразів, які спочатку використовувались лише в конкретному молодіжному об'єднанні, вже міцно зайняла своє місце в загальномолодіжному лексиконі і не асоціюється з якоюсь субкультурою. Мова багатьох молодіжних груп входить до конкретної культури, проникає і взаємодіє з так званою літературною мовою, або збагачуючи, або засмічуючи останню [11, с. 5–6, 54–55]. Наприклад, лексика вакамононого (японська молодіжна лексика) є лексикою обмеженого використання та функціонування в межах певної групи носіїв, разом з цим вона, в деяких випадках, вільно взаємодіє (за межами молодіжних груп) з різними іншими лексичними одиницями і процесами всередині мови, людьми інших поколінь. Візьмемо «лексика мережевого простору», яка є широко вживаною серед молоді в інтернет-спілкуванні у значеннях «розчарування, пригнічений стан, зневіра, занепад духом». Вона вийшла за межі молодіжних спільнот і вживається користувачами різних вікових категорій, як в інтернет-спілкуванні, так і в живому мовленні [12, с. 38–39].

2.4. Тенденції молодіжної мови до штучності та таємності. Незважаючи на наявні ознаки щодо руху окремих групових жаргонів до єдиної молодіжної мови, ряд авторів і в теперішні часи додержується думки щодо тенденції молодіжної мови до штучності та таємності. Мовляв «закодованість», «символічність» мови робить її доступною лише певній соціальній групі. Тому за допомогою групового сленгу молодь намагається приховати зміст вимовленого від оточуючих «чужих» людей [40, с. 54–55].

Дійсно, можна спостерігати не мало вищезазначених ознак. В іспанській мові, наприклад, молодіжний жаргон традиційно прийнято відносити до маргінальних субмов, яким притаманна тенденція до таємності і герметичності [41, р. 16–17].

Певний прошарок японської молоді охоче використовує корпоративну лексику, яка демонструє належність мовця до групи «своїх», тим самим робить мову секретною, незрозумілою для дорослих та «чужих, сторонніх людей», у такий спосіб перетинаючись з арготом. Виокремлення молодіжної лексики за ознакою корпоративності дозволяє розрізняти загальний молодіжний соціолект та молодіжний соціолект субкультур [12, с. 42–43].

В індонезійських соціальних мережах є групи підлітків, які використовують при спілкуванні варіації жаргонною мовою *алай* (in alay language variation). Цю мову можуть зрозуміти лише члени вказаної спільноти [33, р. 120].

Алжирські підлітки, які споживають та торгують наркотиками, формують свої групи. Дані групи в спілкуванні між

собою використовують спільні ідіоми для забезпечення таємності. Зазначені висловлювання часто змінюються і доступні лише членам групи [42, р. 430–431].

Показовим є жаргон, який уживали студенти Києво-Могилянської академії на початок XX ст. Він мав свої специфічні слова, не відомі студентам інших вишів, наприклад: *фреш* – «студент-першокурсник»; *спецназ* – «студенти, які відвідують заняття з фізкультури у спецгрупах»; *бібліотека ботановичів* – «університетська бібліотека ім. Антоновичів»; *вірус ходячий* – з комп'ютерного жаргону, «набридлива людина»; *пластівці* – «учасники пластунського руху, пластуни»; *руммейт* (з англ. Roommate) – «людина, що мешкає в тій же кімнаті». Фахову літературознавчу термінологію полюбили використовувати з гумором у фамільярому спілкуванні студенти-філологи. Такі слова, як *топос*, *дискурс*, *симулякр* та інші могли використовуватись на позначення різних ситуацій. Наприклад, часто казали *я не в дискурсі* замість «я не в курсі справи», *топос бухла* (коли йшлося про алкогольні напої), *це алюзія на...* (далі йшов опис випадку з життя тощо). Насичений мовною грою, специфічний могилянський жаргон малозрозумілий поза університетським оточенням [43, с. 90–91].

3. Загальна і спеціальна молодіжна мова. Молодіжна субмова не є гомогенною субстанцією і включає в себе загально-молодіжний жаргон та спеціальні молодіжні жаргони. Загально-молодіжний жаргон характеризує мову певного покоління і є за своєю природою динамічною, підвладною швидкоплинній моді, лексичною системою. Він складається зі слів, не пов'язаних із процесом навчання, праці, служби в армії тощо. Його основа – експресивні еквіваленти розмовно-побутової лексики: *лярва* – повія або злодійка-зрадниця, *прошмандовка* – стара повія, *чувак* – молодий чоловік, юнак, парубок, *локатори* – вуха, *бакси* – долари США, *бабки*, *мані*, *зелень* – гроші тощо. Велику групу подібних слів становлять запозичення з арготом. Молодіжну субмову структурують також спеціалізовані молодіжні жаргони, співвіднесені із соціальною інфраструктурою покоління молоді на той чи інший історичний період: жаргон школярів, студентів, армійський жаргон, жаргон неформальних молодіжних угруповань (рокерів, панків, готів, хакерів тощо) та ін. [13, с. 195–196].

Мова японської молоді поділяється також за сферою функціонування в соціальній комунікації з виділенням таких груп: I. Загальний молодіжний соціолект. Він диференціюється у свою чергу на такі підгрупи: 1) мова учнівської молоді та студентства; 2) мова молодих дівчат та мова офісних працівниць (OL – аббревіатура від office lady) на позначення «жінки, що працює в компанії» або «жінки, яка їздить на роботу»; 3) мова молодих чоловіків; 4) соціолекти мережевого простору. II. Соціолект молодіжних субкультур. Межа між виокремленими групами не є чіткою, оскільки асоційована з ними лексика має рухомий характер, з міграцією елементів мовних варіантів з однієї групи в іншу [12, с. 51–53].

Своя диференціація спостерігається в жаргонній мові курсантів військових навчальних закладів України. Курсанти використовують: 1) загальний військовий жаргон (*полкач*, *полкаш* – полковник; *шуруп*, *топтун* – солдат; *бос*, *батяня*, *батя* – командир); 2) військовий жаргон певної військової професії (наприклад, танкістів: *угольок*, *гробы на колесах*); 3) власне курсантський жаргон (*слон*, *слоняра*, *дух*, *череп* – курсант I курсу; *прошарений братан*, *дід*, *без 5-ти хвилин летюха*,

виживший – курсант 4 курсу; *мухамор* – курсант-артилерист) [44, с. 6].

Загальний і спеціальний сленг є двома сторонами одного і того ж шару розмовної лексики. Між загальним сленгом і сленгом окремих груп існує постійна взаємодія, обмін лексичним матеріалом. По суті, сленг окремих груп є одним з основних джерел поповнення загального лексичного фонду сленгу, що робить його ще більш різноманітним і колоритним. С. Б. Флекснер [9, р. viii–ix] не без підстави стверджує, що сленг з'являється, коли в мовлення більшості носіїв мови проникають слова, властиві певним соціальним підгрупам. Таким чином, сленг – це «найбільш поширена частина» лексики цих підгруп.

Матеріал, викладений у статті, дозволяє зробити наступні висновки. Молодіжний соціолект вивчається багато років, але, як і раніше, дає ґрунт для постійного дослідження. І так буде завжди, бо молодіжна мова багатогранна і безмежна. Одна з її характерних рис – груповий характер. Молоді люди використовують мову певної групи, щоб бути креативними, вписатися в колектив, проявити снобізм, уникнути цькування з боку однолітків тощо.

У минулі століття групова молодіжна мова зафіксована і досліджувалася більш активно у Великій Британії, Сполучених Штатах Америки, Франції, Німеччині, Польщі, Україні. На сучасному етапі питання вивчення групового характеру молодіжної мови не в пріоритеті сучасних українських науковців. Проте, відповідна література існує. Серед авторів є як вітчизняні, так і іноземні дослідники.

У сучасних умовах, як і раніше, молодь формує нову лексику, удосконалює сам процес спілкування. Власна мова допомагає молоді підкреслити особливий статус, нерідко служить для самоідентифікації з певною соціальною групою. Сленг певної групи породжується соціально-психологічною спільністю його носіїв, яким властива певна норма поведінки, свій стиль, манери, одяг тощо. Групова ідентифікація та групове членство, спільна мова виявляються надзвичайно важливими для молоді.

З середини ХХ ст. помітним явищем є утворення різних молодіжних рухів, об'єднань. Молодь прагне до створення молодіжних субкультур, де молоді люди мають можливість проявити себе, відпрацювати соціальні ролі та виробити власну мову. Є як неформальні молодіжні рухи, співтовариства, так і офіційні, традиційні (професійні, навчальні, громадські), такі як студентські, шкільні, молодих робітників, службовців, волонтерські, спортивні тощо.

Відомі такі різновиди групового молодіжного сленгу: студентський, шкільний, підлітковий, фанатів, байкерів, користувачів мобільними телефонами, пісенний, гравців, безхатніх, хакерів, геймерів, представників ЛГБТ, наркоманів, іммігрантів тощо.

Надзвичайний та цікавий сленг створюється молодими людьми під час спілкування в певних групах, спільнотах в Інтернеті. Він виступає як емблема приналежності до цієї групи, спільноти. На мовному рівні приналежність до групи означає участь молоді людини в створенні групової мови, оригінального набору слів, незвичайних порівнянь та влучних виразів; постійне вдосконалення, дотримання мовних норм групи, що веде до швидкого поширення нових слів.

На думку деяких сучасних лінгвістів, незважаючи на диференціацію сленгу, наприкінці ХХ – початку ХХІ ст. сленг поступово втрачає свою групову приналежність. У молодіжній

мові спостерігається рух від окремих молодіжних жаргонів до єдиної молодіжної мови. Підлітки різних країн, завдяки процесам глобалізації, Інтернету, почуваються частинкою суспільства однодумців. Це свідчить про те, що молодіжний сленг – не національна особливість однієї мови, а інтернаціональний феномен.

Незважаючи на наявні ознаки щодо руху окремих групових жаргонів до єдиної молодіжної мови, ряд авторів і в теперішні часи додержується думки щодо тенденції молодіжної мови до штучності та таємності.

Молодіжна мова не є гомогенною субстанцією і включає в себе загальномолодіжний жаргон та соціальні молодіжні жаргони. Між ними існує постійна взаємодія, обмін лексичним матеріалом.

Матеріали нашої роботи свідчать про багатство групової молодіжної мови, притаманність їй низки важливих особливостей, характерних рис, а також про значний внесок мовознавців багатьох країн у вивчення та висвітлення стану молодіжної мови в різних її аспектах. Виходячи з вищевикладеного вважаємо, що нам удалося проаналізувати та узагальнити особливості, риси, що характеризують групову молодіжну мову, погляди мовознавців на проблему. Розкриття вищевикладених результатів та висновків свідчить про досягнення поставлених цілей у статті.

Значення результатів дослідження полягає в тому, що нами підняті питання, яким недостатньо приділяють уваги сучасні науковці в Україні. Стаття цікава мовознавцям і стане матеріалом для осмислення стану молодіжної мови в різних аспектах, наукової розробки, дискусій з даної проблеми, подальшого вдосконалення методології досліджень; сприяє викладанню курсів лінгвістичних дисциплін у вищих навчальних закладах, організації культурно-просвітницької роботи. У дослідженні висвітлено питання, які відкривають можливості для їх подальшого глибокого і всебічного вивчення.

Перспективи майбутніх досліджень ми бачимо в таких питаннях: 1) рухомість, мінливість молодіжної мови; 2) функції молодіжної мови.

Література:

1. Hotten J. C. A dictionary of modern slang, cant and vulgar words, used at the present day in the streets of London. London : John Camden Hotten, Piccadilly, 1860. xvi, 300 p.
2. Baumann H., Auflage D. Londonismen (Slang and Cant). Wörterbuch der Londoner Volkssprache sowie der üblichsten Gauner-, Matrosen-, Sport- und Zunftausdrücke. Mit Einleitung und Musterstücken. Ein Supplement zu allen Englisch-Deutschen Wörterbüchern von H. Baumann. Berlin; Schöneberg : Langenscheidtsche Verlabuchhandlung, 1902. CXVI, 285 p.
3. Annandale Ch. The concise English dictionary. London : Blackie and Son Ltd, 1910. XVI, 848 p.
4. The shorter Oxford English Dictionary on Historical Principles / prepared by W. Little, H. W. Fowler, J. Coulson. Oxford : Oxford at the Clarendon Press, 1947. Vol. 2. XXII, 2494 p.
5. Partridge E. Slang to-day and yesterday. London : Routledge & Kegan Paul LTD, 1954. ix, 476 p.
6. Partridge E. Usage and Abusage: A Guide to Good English. London : Penguin Books, 1999. 401 p.
7. Xega E., Çyfeku J. Youth language: exploring attitudes and perceptions of Albanian students toward these new linguistic patterns. *Orbis Linguarum*. 2025. Vol. 23, issue 1. P. 69–80. DOI: <https://doi.org/10.37708/ers.swu.bg.v23i1.7>.

8. Khoirunnisa D., Yannuar N., Basthomi Y., Zubaidi N. "Message in A. Bottle": Discovering Fanilect within Taylor Swift's Fandom. *Journal of Language and Literature*. 2025. Vol. 2, no. 1. P. 154–168. DOI: 10.24071/joll.v2i1.10042.
9. Flexner S. B. Preface. *Dictionary of American Slang*. New York : Duell, Sloan & Pearce, Inc., publisher. 1967. P. vi–xv.
10. Coleman J. The Life of Slang. Oxford : Oxford University Press, 2012. 354 p.
11. Столярчук О. В. Молодіжний сленг: функційнальний, лексико-семантичний та структурний аспекти : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.15. Одеса, 2015. 224 с.
12. Кравець О. І. Молодіжні соціолекти в лінгвокультурному середовищі Японії: словотвірний та функційний аспекти : дис. ... доктора філософії : 035. Київ, 2023. 239 с.
13. Ставицька Л. О. Арго, жаргон, сленг: Соціальна диференціація української мови. Київ : Критика, 2005. 464 с.
14. Pacula J. Słownictwo uczniów szkół galicyjskich z przełomu XIX i XX wieku (na tle ówczesnych gwar uczniowskich z innych regionów). *Acta Universitatis Lodzensis. Folia linguistica*. 2023. 57. S. 59–76. DOI: <https://doi.org/10.18778/0208-6077.57.04>.
15. Samaei S. M., Azimi M. The argot used by clothing merchant in tehran. *Dialectologia*. 2023. 30. P. 177–189. DOI: 10.1344/DIALECTOLOGIA2023.30.7.
16. Grose F. A Classical Dictionary of the Vulgar Tongue. London : Printed for S. Hooper, 1785. v, 182 p.
17. Parker G. Life's Painter of Variegated Characters in Public and Private Life. London : James Ridgway, 1789. 329 p.
18. Greenough J. B., Kittredge G. L. Words and their ways in English speech. New York : The Macmillan Company, 1901. 456 p.
19. Trésor de la langue française. Dictionnaire de la langue du XIXe et du XXe siècle (1789–1960). T. III. Paris : Eds du SNRS, 1974. 1208 p.
20. Schwob M. Etude sur l'argot français et le jargon de la Coquille. Paris : Allia, 1989. 154 p.
21. Basler Studentensprache. Eine Jubiläumsausgabe für die Universität Basel. Basel : Georg, 1910. 52 s.
22. Meier J. Vorwort. *Basler Studentensprache*. Basel : Georg, 1910. S. III–XXVIII.
23. David B. Jugendsprache zwischen Tradition und Fortschritt. Ein aktuelles Phänomen im historischen Vergleich. Alsbach : Leuchtturm, 1987. 448 s.
24. Горбач О. Арго українських школярів і студентів. «Наукові Записки» Українського Вільного Університету. Мюнхен, 1964–1966. № 8. 55 с.
25. Широцький К. Бурсацький жаргон української мови на Поділлі. *Збірник Харківського історико-філологічного товариства. Нова серія*. Харків, 1998. Т. 6. С. 175–180.
26. Boyer H. "Nouveau français", "parler jeune" ou "langue des cités"? *Langue française*. 1997. № 114. 156 p.
27. Ugot M. From Slang to Acceptability: Style-Shifting Variation in English Language Usage by Students of CRUTECH, Calabar, Nigeria. *International Journal of Applied Linguistics & English Literature*. 2014. Vol. 3, no. 1. P. 231–239. DOI: 10.7575/aiac.ijalel.v3n1.p231.
28. Матвіяс І. Г. Українська мова і її говори. Київ : Наукова думка, 1990. 168 с.
29. Irma R., Merina Y., Theresia M. Slang word formation in pitch perfect movie. *TELL-US Journal*. 2018. Vol. 4, issue 1. P. 1–11. DOI: 10.22202/tus.2018.v4i1.2496.
30. Saputra D., Damayanti V., Mulyati Y., Rahmat W. Expressions of the use of slang among millennial youth on social media and its impact of the extension of Indonesia in society. *Bahasastra*. 2023. Vol. 43, no. 1. P. 21–40. DOI: <https://doi.org/10.26555/bs.v43i1.325>.
31. Marples M. University Slang. London : Williams & Norgate Ltd, 1950. 187 p.
32. Maciolek M., Smereczniak M. Język młodzieży – perspektywa glotto-dydaktyczna. *Poradnik Językowy*. 2024. S. 74–86. DOI: 10.33896/PolJ.2024.3.5.
33. Harared N. Slang Created and Used in Icak.com Site: A Sociolinguistics Study. *Humaniora*. 2018. Vol. 9, no. 2. P. 119–127. DOI: 10.21512/humaniora.v9i2.4262.
34. Kucherenko A. Arab national identity in online humour: sociolinguistic perspective. *Shidnij cvit*. 2023. No. 4. P. 97–108. DOI: <https://doi.org/10.15407/orientw2023.04.097>.
35. Telaumbanua Y. A., Zentrato N. E. C., Nazara B. T., Harefa E. C., Harefa A. Analyzing the Language Style of Generation Z Teenagers in Their Instagram Posts. *Jelita: Journal of English Language Teaching and Literature*. 2024. Vol. 5, no. 2. P. 588–600.
36. Budiasa I. G., Savitri P. W., Shanti Sari Dewi A. A. Sg. Penggunaan Bahasa Slang di Media Sosial. *Humanis. Journal of Arts and Humanities*. 2021. Vol. 25. 2. H. 192–200. DOI: <https://doi.org/10.24843/JH.2021.v25.i02.p08>.
37. Руденко М. Ю. Сучасний молодіжний соціолект: тенденції розвитку та характерні риси. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Філологія*. 2022. Вип. 58. С. 130–139. DOI: <https://doi.org/10.32841/2409-1154.2022.58.31>.
38. Третяк Н. В. Місце жаргонної лексики у структурі соціальних діалектів української мови. *Наукові праці Кам'янець-Подільського національного університету ім. Івана Огієнка. Кам'янець-Подільський*, 2009. Вип. 18. С. 49–52.
39. Грабовий П., Мосенкіс Ю. Місце сленгу в суспільстві. *Мова та історія*. 2009. Вип. 111. С. 24–30.
40. Muhsan M. Jargon dalam Interaksi Sosial Bahasa Sasak oleh Siswa Man Lombok Barat. *Cendekia: Jurnal Pendidikan dan Pembelajaran*. 2017. Vol. 11, no. 1. H. 51–64. DOI: 10.30957/cendekia.v11i1.251.
41. García Ramos J. Lenguajes marginales. Análisis y vocabulario. *Cuadernos de Formación*. Madrid, 1990. 156 p.
42. Ghounane N. A Thorough Examination of Teens Drug Slang in Algeria. *Arab World English Journal (AWEJ)*. 2020. Vol. 11, no. 1.28. P. 419–431. DOI: <https://dx.doi.org/10.24093/aweij/vol11no1.28>.
43. Масенко Л. Нариси з соціолінгвістики : посібник. Київ : Києво-Могилянська академія, 2010. 243 с.
44. Андріянова О. Уживання військового жаргону в мовленні курсантів. *Гуманітарна освіта в технічних вищих навчальних закладах*. 2019. № 40. С. 5–10. DOI: 10.18372/2520-6818.40.14252.

Rudenko M. Youth sociolect: features and traits of group character

Summary. The article is devoted to the consideration of the issue of the group nature of the youth sociolect, the corresponding features and traits. The relevance and importance of the study is due to the opportunities that open up when studying scientific sources of different languages for a deep understanding of the problem under consideration; the shortage of scientific literature on the group nature of youth sociolects and the absence of stable views on this issue. The scientific novelty of the article lies in the fact that the views and conclusions of a wide range of linguists of different scientific schools, the evolutionary development, features, characteristic traits of the group youth language over a significant period of time have been considered and summarized. The following methods were used in the development of the article: descriptive, actualistic, linguistic observation, generalization, interpretation and classification, comparative. The issue of the group nature of the youth sociolect is studied by both Ukrainian and foreigner authors. Group youth sociolect has long been noted in different languages and countries: Great Britain, the United States of America, France, Germany, Poland, Ukraine. Since the middle of the 20th century, a noticeable trend has been the formation

of various youth movements, associations based on music, fashion, opposition to society, etc. Youth has always been and is an innovator in the field of language. It formulates new vocabulary, improves the process of communication itself. Its own language helps youth emphasize a special status, separate itself from society, parents and teachers, and serves for self-identification with a certain social group. Young men and women strive to create youth subcultures as social spaces where there is an opportunity to express themselves and communicate in a special language. This language is created on the basis of youth interests, such as music, recreation, cooking, etc. (rockers, punks, goths, metalheads, rappers, keypopers, caterers), style (hipsters, emo), views (hippies, punks, anti-fascists, Tolkienists, Satanists) or hobbies (athletes, bikers, otaku, quadrobers). Despite the differentiation of slang, at the end of the 20th – beginning of the 21st century slang gradually loses its group affiliation. In youth language, there is a certain movement from group jargons to a single youth language. This indicates the blurring of the boundaries of youth slang. It is noteworthy that despite the above, a number of authors still adhere to the opinion

that youth language tends to be artificial and secretive. Youth sublanguage is not a homogeneous substance and includes general youth slang and special youth jargons. There is constant interaction and exchange of lexical material between them. The article will be useful to scientists and interested persons because it presents the views of authoritative authors of the past and present on the problem on the material of many languages. The purpose of the study on the analysis, generalization and highlighting of the issue of the process of evolutionary development, features and traits of the group character of the youth sociolect has been achieved.

Key words: youth subculture, group identity, youth slang, community, special language, social dialect, jargon.

Дата першого надходження рукопису

до видання: 28.10.2025

Дата прийнятого до друку рукопису

після рецензування: 27.11.2025

Дата публікації: 30.12.2025